

Solumfoss og Tveitereidfoss i Kragerøvassdraget forlenges med 1 år eller henholdsvis til 5te juli 1920 og 5te juli 1922.

5. Kristiansund N. kommune.

(Regulering av Skarvassdraget.)

Kgl. resol. av 12te mai 1919.

Med skrivelse fra amtmanden i Romsdals amt av 31te desember 1916 er til departementet innkommet et andragende fra Kristiansund kommune om tillatelse til å regulere Skarvassdraget i Tingvoll.

Andragendet er sålydende:

«I henhold til lov av 4de august 1911 om vasdragsreguleringer i industrielt øiemed, tillater Kristiansunds bystyre sig herved at andra om naadigst tillatelse til at utbygge Skarvassdraget i Tingvold herred, Nordmøre fogderi.

Vandrettigheternes nuværende eiere, eierne av gaard nr. 97 bruks nr. 1 og 2 i Tingvold herred, Martinius P. Skar og Peder A. Skar, har haandgit sine rettigheter i vasdraget til Kristiansunds kommune indtil 6te november 1917 ifølge kontrakt av 6te november 1915, tinglæst ved ekstratinget for Tingvold tinglag den 20de december 1915.

Formaalet ved utbygningen av Skarvassdraget er produktion av elektrisk energi, der tænkes overført til og fordelt i Kristiansund og omliggende distrikter til belysning, motordrift og andet teknisk bruk.

I Kristiansund har A/S Kristiansunds Gasværk for tiden et elektricitetsverk drevet med sugegasmotorer paa tilsammen 600 hk. ydelsesevne. Dette verk leverer lys og kraft kun paa Kirkelandet, eller til ca. $\frac{2}{3}$ av byens befolkning og efter en nødvendigvis meget høi tarif.

Det paatænkte kommunale elektricitetsverk med vand som primærkraft skal erstatte det nuværende verk helt og desuten skaffe elektrisk lys og kraft til den del av byens befolkning som det nuværende verk

ikke kan naa. Hertil vil da tiltrænges ca. 900 hk.

Desuten er der ved forskjellige bedrifter i byen installert dampmaskiner og petroleumsmotorer paa tilsammen ca. 250 hk.

Kraftbehovet for Kristiansunds by skulde derfor for tiden være 1150 hk.

I byens umiddelbare nærhet, i Bremsnes herred, findes endvidere for tiden 3 større industrielle anlæg nemlig:

Dale Bruk med maskiner paa tils.	250	hk.
Rena Bruk » » » »	100	»
Kristvik Fabriker » » »	250	»

Ialt 600 hk.

Kristiansund er paa grund av sin beliggenhet paa øer særlig ugunstig stillet likeoverfor spørsmålet om overføring av elektrisk kraft til byen, idet sjøkabelanlæg ikke kan undgaaes ved overføringen, og da disse medfører en betraktelig økning av anlægsomkostningerne og desuten altid blir en trussel for driftssikkerheten, er det magtpaaliggende at indskrænke dem til det mindst mulige.

For at kunne reducere spændingen i sjøkabelanlægget og undgaa senere optransformation ved den videre overføring bør sjøkabelanlægget endvidere søkes lagt saa nær fordelingsnettet som mulig.

Man har derfor fundet, at de vasdrag, som ligger i sydøstlig retning for Kristiansund eller med andre ord de vasdrag der naaes med en kraftledning nedover Tingvoldhalvøen er bedst egnede til kraftkilder for elektricitetsforsyningen i Kristiansund og omliggende distrikter, idet kraftoverføringen fra disse vasdrag kun kræver et sjøkabelanlæg (over Freifjorden) og i ca. 10 km. afstand fra Kristiansund, mens alle vasdrag syd og øst for byen kræver mindst to forskjellige sjøkabelanlæg og i større afstande fra fordelingsnettet.

Paa Tingvoldhalvøen findes intet vasdrag nærmere Kristiansund end Skarvassdraget som uten fare for en altfor tidlig overbelastning vil kunne tilfredsstille behovet for

elektrisk energi i Kristiansund og omliggende distrikter.

Skarvasdraget tænkes utbygget som første anlæg i en senere kombination med et større vasdrag i længere avstand fra Kristiansund men paa samme kraftledning.

Vandføring.

Nedslagsfeltets størrelse til Hafstadvandets utløp er 25,3 km.².

Vandføringsmaalinger har tidligere ikke været utført, men fra 1ste december 1916 foretokes saadanne ved hjælp av en maaledam, opført av Kristiansunds kommune.

Paa grundlag av utførte vandføringsmaalinger i nabovasdraget (Ulvunda) og nedbørsobservationer ved det meteorologiske instituts nedbørstation Tingvold, har man beregnet vandføringen ved 10 m. opdæmning av Hafstadvand til 1,0 m.³ pr. sek.

Det forholdsvis store magasin som opnaaes ved Hafstadvandets opdæmning byder paa særdeles gode betingelser for døgnregulering og vasdraget tænkes derfor utbygget for en vandføring av:

$$2,9 \text{ m.}^3 \text{ pr. sek.}$$

Faldhøide.

Hafstadvandets almindelige vandstand er 154,25 over havet. Bunden i avløpskanalen ved kraftstationen tænkes lagt paa cote 15,00, og faldtapet i rørledning og ventiler er beregnet til 5,25 m.

Den effektive faldhøide blir saaledes 134,00 m.

Reguleringen

tænkes utført ved 10 meters opdæmning av Hafstadvand. Desuten er der anledning til 2—3 m. opdæmning av Myrenvand.

Opdæmningen av Hafstadvand vil medføre, at ca. 20 maal dyrket eller dyrkbar mark samt 700 maal myr og skog sættes under vand. Desuten vil den ha tilfølge omlægning av ca. 3 km. bygdevei.

Vandkraft.

Under forutsætning av at anlægget ut-

bygges for en vandføring av 2,9 m.³ pr. sek., vil det maksimalt kunne yde turbinakselen:

$$P = \frac{134,29 \cdot 1000}{75} \cdot 0,8 = 4150 \text{ HK.}$$

Kraftstationen

tænkes placeret i elveleiet ca. 250 m. vest for broen paa veien mellem Meisingset og Fjøsøide. Fjeld naaes paa gjennemsnittlig 3,5 m. dybde.

Rørledningerne vil paa sin væsentligste længde hvile paa fjeld. De tænkes utført som klinkede smijernsrør med avtagende diameter paa 1150—1000 mm. og tykkelser paa 5—12 mm.

Som vandkraftmaskiner agtes benyttet peltonturbiner for ca. 1050 hk. hver.

Kraftledningen.

Ved kraftstationen optransformeres strømmen til 50 000 volt og med denne spænding føres den ved luftledning paa jernmaster fra Skar over paa vestkysten av Tingvoldhalvøen, derfra over til Aspøen, hvor den nedtransformeres til 20 à 25 000 volt og føres med sjøkabel over Freifjorden til Fredøen og derfra videre med luftledning til sekundærstationen uten ny optransformering.

Kraftledningens længde blir ca. 44 km., derav 2,7 km. sjøkabel.»

Man har innhentet en uttalelse i saken fra vassdragdirektøren datert 14de mars 1917, hvorav hitsettes følgende:

«Det fremgaar av andragendet at byens forsyning med elektrisk energi for tiden besørages av et sugegasmotoranlæg paa tilsammen 600 hk., som er helt utilstrækkelig for øiemedet. Byens nuværende behov opgives til 1150 hk. hvortil kommer 3 bruk i byens umiddelbare nærhet som trønger 600 hk. For at tilfredsstille behovet og med tanke paa dets økning har byen planlagt utbygning og overføring fra endel vasdrag liggende dels paa, dels indenfor Tingvollhalvøen, og man har herunder fæstet sig ved Skarvasdraget som det fordelagtigste at begynde med. Det angives at ha et nedbørfelt

Andragendet har været bekjentgjort på anordnet måte.

Man forutsetter at departementet i tilfelle vil være bemyndiget til å tillate mindre vesentlige endringer i planen.

Under de foreliggende omstendigheter finner man å måtte anbefale at konsesjonen i tilfelle meddeles Kristiansund kommune.

Herved forutsettes intet å være foregrepet med hensyn til den fremtidige ordning av elektrisitetsforsyningen i vedkommende distrikt. Forsåvidt det måtte bli bestemt, at Skar kraftanlegg skal overtas av en sammenslutning av kommuner, vil reguleringskonsesjonen ha å følge vannfallet.

Man har utarbeidet et utkast til reguleringsbetingelser, der er vedtat av Kristiansund kommune tillikemed ovenanførte forutsetninger for konsesjonens meddelelse til Kristiansund.

Man vedlegger utskrift av bystyrets behandling av saken.

Utkastet til betingelser er overensstemmende med de i den senere tid meddelte konsesjoner på kommunale reguleringer.

Forsåvidt angår vannfall, som tilhører norske kommuner, vil man anbefale reguleringskonsesjonen git på ubegrenset tid. For private vannfallseiere er foreslått en konsesjonstid av 50 år.

Man har ikke funnet grunn til å opta bestemmelse om innløsning før konsesjonstidens utløp, da vedkommende lovbestemmelse etter Justisdepartementets fortolkning alene finner anvendelse på tidsbegrensede reguleringer.

Avgiftene til staten er foreslått satt til 50 øre pr. nat. hk. og til kommuner 20 øre.

Godtgjørelse en gang for alle er etter det oplyste om Hafstadvatnets størrelse ikke foreslått.

I utkastets § 18 er kraftavståelsen til kommuner sat til 10 pct. med adgang til å opta bestemmelsen til revisjon efter 30 års forløp.

I utkastets § 12 har man optatt bestemmelser om plikt for konsesjonæren til å innre i samarbeide med andre kraftanlegg, når

dette finnes hensigtsmessig av hensyn til den almindelige kraftforsyning.

Utkastet til betingelser er sålydende:

Utkast

til betingelser for tilladelse for Kristiansund kommune til regulering av Skarvassdraget.

1.

Reguleringskonsesjonen gis på ubegrenset tid.

Dersom vannfall, der ikke tilhører staten eller norske kommuner, deltar i reguleringen eller blir medeiere i reguleringsanlegget gjelder konsesjonen for disses vedkommende i 50 år fra konsesjonens datum. Ved konsesjonstidens utløp tilfaller disse vannfallseieres andeler i reguleringsanlegget staten uten vederlag.

Reguleringskonsesjonen kan ikke overdras uten Kongens samtykke.

Det utførte reguleringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vannfall i samme vassdrag nedenfor anlegget.

Anlegget må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

For den økning av vannkraften, som ved reguleringen tilflyter eiere av vannfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,50 pr. naturhestekraft.

Til de amts-, herreds- og bykommuner, som Kongen bestemmer kr. 0,20 pr. naturhestekraft.

Økningen av vannkraften beregnes med utgangspunkt i vassdragets lavvannføring før reguleringen, som ansettes til 0,1 m.³. Ved beregningen av økningen, forutsettes det, at magasinet utnyttes på en sådan måte, at vannføringen i lavvannsperioden blir så jevn som mulig. Hvad der skal ansees som den ved reguleringen innvundne økning av vannkraften, avgjøres med bindende virk-

ning av departementet etter innstilling av Vassdragkommisjonen.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreder etterhvert som den ved reguleringen innvundne vannkraft tas i bruk.

3.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter etter post 2, og kontroll med vannforbruket samt angående avgivelse av kraft, jfr. post 18 skal forsåvidt de ikke er fastsatt av Kongen, med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement etter innstilling fra Vassdragkommisjonen.

4.

Arbeidet må fullføres innen en frist av 7 år etterat konsesjonen er gitt.

I fristen medregnes ikke den tid, som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major), streik eller lockout har været umulig å utnytte.

5.

Arbeidet skal utføres ved funksjonærer og arbeidere som har norsk innfødsrett eller statsborgerrett.

Konsesjonæren skal ved bygning og drift av anlegget bruke norsk arbeide og norsk materiell forsåvidt dette kan fåes like godt, tilstrekkelig hurtig og for en pris, som ikke med mere enn 10 — til — procent overstiger den pris, hvortil materiell kan fåes fra utlandet.

Vedkommende departement kan tilstede undtagelse fra disse regler, når særegne hensyn gjør det påkrevet.

6.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske.

7.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedetfor penger som vederlag for arbeide eller pålegges nogen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøi og andre arbeids-

materialer). Verktøi og andre arbeidsredskaper, som utleveres arbeiderne til benyttelse, kan bare kreves erstattet, når de bortkastes eller ødelegges og da bare med deres virkelige verdi beregnet etter, hvad de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje ved utleveringen. Hvis konsesjonæren holder handelsbod for sine arbeidere, skal nettooverskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almennyttigt øiemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes efter samråd med et av arbeiderne opnevnt utvalg, som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører opfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

8.

Konsesjonæren er forpliktet til å rette sig efter de bestemmelser, som vedkommende regjeringsdepartement gir til motarbeidelse av drukkenskap og smughandel med berusende drikk blandt den befolkning, som er knyttet til anlegget.

9.

Konsesjonæren er forpliktet til efter nærmere bestemmelse av medisinalstyrelsen å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige lægehjelp og å holde et for øiemedet tjenlig sykehus med isolasjonslokale og tidsmessig utstyr.

Konsesjonæren er forpliktet til å erstatte det offentlige utgiftene ved forsterket politiopsyn.

10.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av nogen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sundt og tilstrekkelig husrum efter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende regjeringsdepartements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å opsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leiet hos ham. Uenighet om hvorvidt

opsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet.

11.

Koncessionæren er forpliktet til i den utstrekning som amtsveistyret bestemmer, å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsættelse av offentlige veier, broer og kaier, hvor disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. Veier, broer og kaier, som koncessionæren anlegger, skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten, forsåvidt departementet finner, at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anlegget.

Koncessionæren skal ombygge veier, broer og kaier, hvor dette nødvendiggjøres ved reguleringen. Videre skal han utføre de foranstaltninger, som amtsveistyret finner nødvendige for såvidt mulig å avhjelpe skade og ulempe, som for almenheten måtte opstå på is- og vinterveier.

12.

Koncessionæren plikter på egen bekostelse av vedkommende departement og på vilkår som dette fastsetter å samarbeide med andre kraftanlegg, når dette finnes hensiktsmessig av hensyn til den almindelige kraftforsyning. Kraftstasjon og ledningsnett skal etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement utføres således, at anlegget kan sammensluttet og drives under ett med andre lignende kraftanlegg.

Koncessionæren plikter på egen bekostning å foreta de forandringer av anlegget, som måtte finnes påkrevet av hensyn til sådant samarbeide. Bestemmelse herom treffes av departementet. Der tages ved avgjørelsen størst mulig hensyn til anleggets økonomiske forhold.

13.

Koncessionæren plikter å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringsanlegget samt beskrivelse av den hittil utførte del. Arbeidet kan ikke fremmes videre før departementet har approbert såvel

det som er utført som planene for det som gjenstår. Anlegget skal utføres på en solid måte. Dets utførelse såvelsom dets senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggets eier.

14.

Ved damanlegget skal der tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstille, uten at anleggets eier har krav på godtgjørelse eller ersatning for de herav følgende ulemper eller innskrenkninger med hensyn til anlegget eller dets benyttelse. Anleggets eier må uten godtgjørelse finne sig i den bruk av anlegget som skjer i krigsoiemed.

15.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement, som Kongen på forhånd utferdiger. En norsk statsborger, som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjøn kan ikke påbegynnes, før manøvreringsreglementet er fastsatt.

16.

Reguleringsanleggets eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iakttagelser, som i det offentlige interesse finnes påkrevet og stille det innvundne materiale til disposisjon for det offentlige: Den tillatte opdemningshøide og den tillatte laveste tapningsgrense betegnes ved et fast og tydelig vannstandsmerke, som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter, som koncessionæren måtte la opta i anledning av anlegget, skal tilstilles Norges Geografiske Opmåling med opplysning om, hvordan målingene er utført.

17.

Eieren skal uten vederlag for det utførte anlegg finne sig i enhver yderligere regulering i vedkommende vassdrag, som ikke forringer den tillatte regulerings effekt.

18.

De vannfalls- og brukseiere, som benytter sig av det ved reguleringen innvundne driftsvann, er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner, derunder også amtskommuner, som departementet bestemmer, efter hvert som utbygning skjer, inntil 10 pct. av den for hvert vannfall innvundne økning av kraften (beregnet som angitt i post 2). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pct. av kraften.

Når 30 år er forløpet fra koncessionens meddelelse kan de kommuner hvis interesser berøres av reguleringen uanset den ovenfor betingede procent for kraftavgivelse og uten hinder av den foran fastsatte begrensning med Kongens samtykke, efterhvert som kraft blir ledig, kreve avgitt fra de av vassdragets vannfall, der tilhører norske kommuner, yderligere kraft såvidt fornødent til å dekke deres eget behov eller til å forsyne deres innvånere med kraft til lys, varme, gårdsdrift, håndverk eller småindustri.

Kraften avgis i den form, hvori den produseres. Elektrisk kraft uttas efter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnett. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen, som ikke skyldes vis major, streik eller lockout, maa ikke skje uten departementets sådanne anordninger at den almindelige

Kraften leveres efter en maksimalpris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 procent rente av anleggskapitalen — med tillegg av 20 procent. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellem vedkommende departement og koncessionæren eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan såvel av departementet som av koncessionæren forlanges revidert hvert 5te år. Hvis eieren leier ut kraft, og kraften til kommune eller stat kan uttas fra kraftledning til nogen av leietagerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas.

19.

Departementet kan under særlige omstendigheter gi en vannfalls- eller brukseier, som ikke er medeier i reguleringsanlegget, tilladelse til å benytte driftsvann, som er innvunnet ved reguleringen mot en årlig godtgjørelse til reguleringsanleggets eier. Denne godtgjørelse skal i tilfelle av tvist fastsettes av departementet efter innstilling fra Vassdragkommisjonen.

20.

Reguleringsanleggets eier plikter å treffe sådanne anordninger at den almindelige ferdsel og fløtning forulempes så litet som mulig ved reguleringen. Spørsmålet om hvilke forføininger han skal treffe, avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Skade eller ulempe på ferdselen som ikke på denne måte avhjelpes, blir å erstatte overensstemmende med reguleringslovens § 16.

21.

Reguleringsanleggets eier underkaster sig de bestemmelser, som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende regjeringsdepartement til kontroll med overholdelsen av de opstilte betingelser.

De med kontrollen forbundne utgifter erstattes det offentlige av reguleringsanleggets eier.

22.

Alle heftelser, som hviler på anlegget, faller bort, når og i den utstrekning dette i henhold til reguleringskoncessionen går over til staten efter post 1.

23.

Reguleringskoncessionen skal tinglyses i de tinglag, hvor anlegget er beliggende. Et utdrag av koncessionen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget, for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.

Man tillater sig således å

innstille:

Det tillates i medhold av lov av 14de desember 1917 om vassdragreguleringer Kri- stiansund kommune å foreta regulering av Skarvassdraget i Tingvoll ved 12 m.s opdem- ning og 2 m.s senkning av Hafstadvann i det vesentlige overensstemmende med fremlagt plan og på de i Arbeidsdepartementets fore- drag av 12te mai 1919 inntatte betingelser.

6. Storbross Træsliperi m. fl.

(Fornyelse i henhold til vassdraglovens § 69 av tillatelse til regulering av Strandefjorden og Øiangen i Valdres.)

Jfr. IV nr. 8.

Kgl. resol. av 6te juni 1919.

Ved kgl. resol. av 18de august 1916 er det bestemt:

«1. Det tillades Storbross Træsliperi m. fl. bruk i Bæna og Drammenselven å fo- reta en regulering av Strandefjorden og Øiangen i Valdres i det vesentlige overens- stemmende med fremlagt plan med de en- dringer, som er nevnt i Arbeidsdepartemen- tets foredrag av 18de august 1916, på de be- tingelser som er foreslått i samme foredrag.

2. Skjønn og takster, som foretagendet måtte foranledige, blir at utføre av mænd, opnevnt av Kongen.»

Man vedlegger et avtrykk av det til grunn for den anførte resolusjon liggende foredrag, hvortil man tillater sig å henvise.

Når kongelig tilladelse til vassdrags far- bargjørelse, sjørs uttapping, kanaler- demningers eller vannledningers anlegg m. v. er meddelt, må ifl. vassdraglovens § 69 det anordnede skjønn tilstevnes innen 1 år fra resolusjonens avgivelse, idet i motsatt fall foretagendet ikke kan iverksettes, for- innen ny tilladelse er erhvervet. Denne be- stemmelse er ved reguleringsloven av 4de

august 1911 § 25 også gjort anvendelig på ekspropriasjoner i henhold til samme regu- leringslovs § 15.

Den Storbross Træsliperi m. fl. bruk meddelte reguleringsstilladelse blev avgitt i henhold til loven av 4de august 1911 og er således undergitt bestemmelsen i vassdrag- lovens § 69.

Fra de regulerende bruk er der til de- partementet inngitt et andragende, datert 11te mai 1919 om at ovennevnte resolusjon må bli fornyet.

Dette andragende skal hitsettes:

«De regulerende bruk maa ekspropriere grund til damvogterbolig ved Øiangsosen, i hvilken anledning det saavidt skjønnes er nødvendig at erholde ekspropriationstilla- delsen fornyet.

Til at utføre ekspropriationstaksten fo- reslaes benyttet mænd fra Østre Slidres ut- valg over skjøns- og takstmænd, at opnævne og sorenskriveren i Valdres, istedetfor de av Kongen i sin tid opnævnte skjøns- og takst- mænd, fordi disse bor saa langt undav og omkostningerne — hvis disse skal utføre taksten — vil bli rent uforholdsmæssige i forhold til værdien av det, som skal ekspro- prieres.

Paa de regulerende bruks vegne tilla- ter jeg mig herved ærbødigst at ansøke om:

At den ved kongelig resolution av 18de august 1916 i henhold til reguleringsloven av 4de august meddelte tilladelse for Storbross Træsliperi m. fl. til at regulere Øiangen fornyes overensstemmende med § 69 i lov om vassdragenes benyttelse m. v. av 1ste juli 1887 til erhvervelse av fornøden grund til damvogterbolig, dog saaledes, at de der- ved foranledigede skjøn ikke blir at utføre av mænd opnevnt av Kongen.

Der henvises til lignende ansøking for Randsfjords regulerings vedkommende, av- gjort ved kongelig resolution av 24de mars 1916, jfr. det ærede departements skrivelse til foreningen til Randsfjords regulering, datert 1ste april 1916, j.-nr. 470 — 1916 H.

Nærværende andragende bedes god- hetsfuldt avgjort snarest mulig. — Regule-